

Joonas Korhonen

ihmisperse

sun kosketukses on niin herkkä
ja pehmeä iho on kuin jotain hyvältä tuntuva
sulla on niin kauniit kädet
sellaiset pienet ja siloiset
sun hiukset tuoksuu niin puhtailta
kenties ovat
niitä on niin kiva haroa
tuntuvatkin puhtailta

haluan lähemmäksi
ja mitä lähemmäksi saan sut
ihan kiinni itseeni
niin sen turvallisemmaksi tunnen oloni
ihan niin kuin pienellä lapsella äitin sylissä
vedän sinut vielä lähemmäks

tunnen sun sydämen lyönnit

se rauhoittaa

ja sun hengityksen

sinä hengität ulos, minä hengitän sisään

sinä hengität sisään, minä hengitän ulos

rytmissä

olo on kerrankin niin rauhallinen

mun on hyvä olla

tahtoisin jäädä tähän

mutta

kun se ei ole mahdollista

niin olisikko hyvä

ja painuisit vittuun siitä häiritsemästä

Vähemmistö

Mitä meille kerrottiin
sille me olimme kuuroja

Mitä me näimme
sille me olimme sokeita

Mitä me luimme
sitä emme osanneet lukea

Me olimme mykkiä
kun meidän piti kertoa
Me valehtelimme
kun meidän piti kertoa totuus

Kuka ikinä oletkaan, niin anna meille anteeksi

Broileri

kun olen tosissani

minua pidetään humoristina

kun valehtelen

minua pidetään rehellisenä

kun kiertelen

minua pidetään suorapuheisena

kun olen juovuksissa

minua pidetään raittiina

kun olen huolestunut

minua pidetään huolettomana

kun olen masentunut

minua pidetään iloisena

kun olen vihainen

minua pidetään ystävällisenä

sen minä tiedän

että minä voisin olla oiva poliitikko

vanhetessaan

sitä huomaa

ettei ollutkaan

niin viisas

niin älykäs

kuin ehkä joskus nuorena

saattoi ymmärtää

mua väsyttää aamulla
ja mua väsyttää illalla
ja niinä hetkinä minä mietin
mitä ihmettä minä täällä teen

yksinkertaisesti
minä en vain jaksa enempää
en halua jaksaa

ja silloin niinä hetkinä
kun olen jo valmis
kun mun varpaita paleltaa
itkettää ja olen niin saatanan väsynyt

niin silloin

kuitenkin jostain tulee mieleen

se kaikki paha

mitä aiheuttaisin muille

ja sitten jatkan

tätä säälistävää taivalta

jossa päädyn en mihinkään

minä en halua muuta

kuin

rivitalon

pari lasta

koiran

kauniin vaimon ja farmariauton

asuntolaina siitä kolmiosta

sunnuntaina lasten kanssa mummolaa

ja maanantaina töihin

Ihan tavallisen keskinkertaisen elämän.

tytär

ystävä hyvä

ja hyvän ystävän vaimoke

ja pieni tytär

ne puhuvat minulle

näyttävät onnellisilta

isä, äiti

ystävä katsoo ylpeänä tytärtään

äiti katsoo minua ja hymyilee

tytär on nätti

siitä tulee oikea prinsessa

pakkohan sen on olla

runoja vasemmalta
oikeella kädellä
yks elämäntarina
jonka piti päättyä
ja se vain jatkuu

jos ei muuta
ni iha vaan
teijän kiusaks

